

Matija, Lorber Franc, Kraner Martin, Šantl Franc. Čast našim zavednim volilcem! Živela Robič in Roškar!

V župniji Sv. Benedikta v Slov. gor. je vseh osem volilnih mož za Robiča in Roškarja.

Tinje na Pohorju. Tu so volilnim možem izbrani naši možje: Janez Medvešek, Jernej Dušej in Matevž Šega. Volilna agitacija je bila živahna. «Štajerčeva» stranka se je močno nadejala zmage. Vsi zanesljivi za Robiča in Roškarja. Slava zavednim volilcem!

V Št. Marjeti pri Mariboru so v vseh šestih občinah zmagali slovenski volilni možje. Slava volilcem, mi gremo naprej!

V Jarenini pri Mariboru so v treh občinah — Jarenina, Pesnica, Vukovsko — prodrli zavedni Slovenci s svojimi volilnimi možmi. Le v občinah Kaniža in Poličko so zmagali nasprotniki — a tokrat že z dvema glasovoma večine. Torej tudi tukaj napredek!

V Slovenjebistriškem okraju je okoli 50 volilnih mož, ki so odločno za naša narodna kandidata gg. Robiča in Roškarja. Med ostalimi se je nekaj omahljivih. Na delo!

Sv. Trojica v Halozah. Tudi tukaj je izvoljen naroden volilen mož.

Verhovlje na Pristovi. Tukaj sta izvoljena volilnim možem, kakor pred šestimi leti, Miha Rudolf in Janez Goričan. Vra narodna moža!

Cirkovce. Dne 22. okt. vršila se je pri nas volitev volilnih mož. Izvolili smo si same slovensko-katoliške možje, kateri se na dan volitve ne bodo dali pregovoriti od nasprotnikov.

Laporje, dne 23. oktobra. Za volilne možje smo izvolili pri nas same zanesljive katoliško-narodne volilne možje, in sicer v Laporju: Matijo Urlep, v Hošnici: veleposest. Franca Mlakar, v Vrholah: Valent. Potisk, v Žabljeku: Antona Robar in Blaža Pobjač. Povsod tako in nasprotnikom ni treba skrbeti za kandidate!

Poljčane 21. oktob. Vse poljčanske občine so volile narodne volilne možje: Lušečka vas 1, Brezje 2, Poljčane 2, Stanovsko 1, Pikel 2, Studenice 2, torej nobenega izdajalca!

Gornja Polskava. Tudi tukaj so bili izvoljeni sami krščansko-narodni volilni možje v kljub strastni agitaciji nasprotnikov.

Šmarje pri Jelšah. V četrtek, dne 23. t. m. se je za okolico trg Šmarje vršila

Potujva dalje! Kako zapuščena je ta gomila! Brez vsakega znamenja, brez nagrobnega spomina. Reveža, siromaka objema ta prostorček zemlje. Sam in zapuščen je hodil po svetu, nihče ni vprašal po njem; brez spomina je šel tudi v smrt. Mnogo trpljenja in uboštva je moral pretrpeti. Do dna je spraznil kelih bridkosti. Blagor njemu, ako je voljno in udano nosil svoje gorje. Kako lahka mu bo zemljica! Zatorej: »Ne boj se vojske, a boj se Boga, saj On plačilo za zmago da!«

Nekako ponosno se dviga oni nagrobni spomenik. V zlatem napisu na dragocenem kamnu spoznaš, da je postavljen bogatašu. Trd in mrzel kakor nagrobni kamen, ki stoji ob njegovem grobu, bil je nekaj tudi on. Brezčutno, neusmiljeno srce je imel za svojega trpečega bližnjega. Nemo je bilo njegovo uho za vsako prošnjo v sili in potreščini. Zato pa tudi sedaj nikogar ni, ki bi molil in jokal zanj, da bi bil Bog usmiljen sodnik njegovi duši. Živel je le za svoje zaklade, ki jih je nakopaval z železno roko, dokler ga ni smrt odtrgala ter vse bogastvo izročila

volitev volilnih mož za deželni zbor. Izvoljeni so sami odločno krščansko-narodni možje skoro enoglasno. Značilno je, da privrženec ptujskega «Štajerca» ni bilo blizu! To kaže, da je «Štajerčeva» modrost za Šmarje preveč plesnjiva.

V občini Gajovci je bil izvoljen dne 25. oktobra mož narodnjak Jan. Rižnar kot volilni mož.

V Št. Petru v Savinjski dolini je v vseh treh razredih zmagala slovenska stranka. Živeli zavedni Št. Petračani! Bog daj, da bi jih posnemali povsod na okrog!

Dopisi.

Iz Ormoža, koncem oktobra. (Naš deželni poslanec) naj bode čast. gosp. Anton Korošec, urednik v Mariboru; drži se naj našega starega programa: «Vse za vero, dom, cesarja!»

Pa je duhovnik, pravijo eni; pa se nam nič ni predstavil, ugovarjajo drugi. Take besede pa so prazne! Namreč, dosedanji kandidat je bil g. dr. Rosina, ki se je pa odločno odpovedal kandidaturi. Kakov razloček je pa med kandidaturami teh obeh gospodov? Ta-le: G. dr. Rosina je posvetnik, pa priporočan od duhovnika (č. g. kanonik dr. Mlakar); g. Korošec je pa sam duhovnik, priporočan od nas posvetnikov, toraj v tem ni prave razlike med obema.

Tudi drugi ugovor ne drži; č. g. Korošec se nam predstavlja morebiti po 50 krat, gotovo pa po 25 krat na leto; zato ga popolnoma poznamo iz «Slovenskega Gospodarja» in «Našega Doma».

Razun tega pa se je osebno na premenogih shodih pokazal zborovalcem in jih s krepko besedo podučeval in navduševal. Sedaj pred volitvijo je čas prekratek, po volitvah pa gotovo pride svoje volilce pozdravljat.

Končno še tretji ugovarja, rekoč: da naš poslanec mora biti kmet; Korošec pa je duhovnik.

Tudi ta ugovor ne velja; vprašamo vas namreč, od koga ste se več naučili gospodarskih reči, od svojega soseda kmeta, ali od «Slovenskega Gospodarja» in od »Našega Doma»? — Kaj moj sosed-kmet ve, to vem tudi jaz; kar pa «Slov. Gospodar» poučljivega prinese, to nam je novo in dosedaj neznano. In vse to poskrbi v «Slov. Gospodarju» in «Našem Domu» za nas g. Korošec, na vse to on pazi. Sicer pa se v deželnem zboru ne delajo postave, kako se mora sejati, orati, kositi, ampak tam se delajo postave v blagor in zlo kakega stanu. Ako pa je «Slov. Gospodar» učitelj, mora njegov urednik biti v teh rečeh domač; in to je g. kandidat A.

smehljajočim se naslednikom. Nekdanjemu slovečemu bogatašu vstal je samo ta spomenik, mimo katerega stopa potnik brezčutno in nemo, kakor je bil on nekaj brezčuten za svojega bližnjega.

Nepregledna vrsta enakih slik in prizorov nudi se ti na tem mestu. Ako pa pregledaš celi širni posvečeni prostor, vidiš, da se dviga zmagonosno na grobovih podoba križa. Sv. križ je zmagovalec smrti in pekla. Križ je znamenje, v katereni spavajo v miru in pokoju telesa umrlih. Sveti križ na grobovih je jasna priča, da je tukaj počivališče kristijanov, ki so v življenju stavili vse nade in upe na svojega Zveličarja in ki so v zvesti veri za Njega živeli in umrli. Njih duh se dviguje nad oblake, tja, kjer je njih pravi dom.

Spomnimo se pogosto in radi pokojnih, molimo zanje, da nam tudi oni pripomorejo s svojo močjo srečno doseči kraj veselja in radosti. Ako hočeš, da se ljubi Bog usmili tebe, usmili se ti vernih duš v vicah, kajti usmiljeni bodo našli usmiljenje!

Korošec, ki je tudi iz kmetskega stanu rojen. Toraj, da bi poslanec ravno moral biti kmet, to ni nikakor neizogibno potrebno, da pa mora znati vse krivice, ki se kmetskemu stanu godijo, in da pozna pripomočke, kako se naj lahko odpravijo in da ima voljo in zmožnost vse to v razburjenem gračkem deželnem zboru povedati, to pač pričakujemo od našega poslanca, naj že bode potem doma kmet ali duhovnik, ali odvetnik. In da te krivice in pripomočke g. Korošec pozna, dokazuje nam vsaka številka «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma», kjer nas uči, budi in navdušuje!

Toraj složno in navdušeno na volitvišče za č. gosp. A. Korošca in zmaga, sijajna zmaga nam je gotova.

Več volilcev iz ormoškega okraja.

Iz Cirkove na Drav. polju. (Volitve volilnih mož). Dne 22. vinotoka 1902 vršila se je v naši občini volitev volilnih mož za deželni zbor. Ista je pokazala, da so se tudi do zdaj tako zaspane Cirkovce začele malo vzbujati. Poprej se za volitve, niti za občinske, niti za deželno- ali državno-zborske ni brigala skoraj živa duša, a sedaj je prišlo čez 30 volilcev na volišče. Izvoljeni so kot volilni možje sami zanesljivi in zavedni slovenski možje, namreč: g. kaplan Ivan Lorbek, g. župan Anton Goljat ter občinski svetovalci g. Matevž Goljat, gg. Jurij in Jernej Bauman. Po cirkovski župniji in okoli Pragerskega znani krčmar in »Gemischtwarenhändler« iz Strazgojnice, Jože Stampfl je sicer tudi prignal svojo posilinemško gardo na volišče, a ista je slavno pogorela. Pa si ne smete misliti, da so to bili tisti znani šnopsarji, ki vedno tičijo pri Stampflu, ne to so bili, česar skoraj svojim lastnim očem nisem verjel, in kar me je najbolj ožalostilo, sami trdni kmetje. Izvzemši dva, katera že od poprej poznam kot verna pristaša »Štajerca« in njegovega glavnega zastopnika za Cirkovce, Stampfla, bi se mi o ostalih niti sanjati ne moglo, da bi se mogli od tega privandranega posilinemca, ki se je v Strazgojnici komaj malo udomačil, dati tako pregovoriti. Iz vasi Strazgojnica, v kateri toči Stampfl žganje, ni bilo kmeta na njegovi strani, pač pa iz Šikol. In to so kmetje, katerim sem poprej pripisoval vsaj nekaj samozavesti. Eden je še imel pač toliko samozavesti, da je še pred volitvo pobegnil. Ubogega Stampfla je bilo menda malo strah, ker je svoje pristaše porinil v sobo, kjer se je volilo, a sam si ni upal noter, ampak jo je pobrisal. Še le ko je bila volitev že končana, se je zopet prikazal in se je hotel nekaj repenčiti, da se mu baje ni nič naznanilo, ob koliki uri bode volitev. A občinski tajnik g. Goričan mu jih je podal pod nos; Stampfl je namreč sam lastnoročno podpisal obvestitev o volitvi, kjer je stal natanko dan in ura volitve. »Sicer pa«, rekel je g. Goričan, »ravno tisto nedeljo, kadar prideš ti v Cirkovce k maši, ne morem dati oklicati volitve«. Stampfl namreč sploh malokedaj zahaja v cerkev. No, taki ljudje so navadno pristaši »Štajerca«. Torej Cirkovljani, zdramite se že vendar enkrat, pokažite, da ste zavedni Slovenci, ki ne trpite, da bi se med vami širil ta lažnjivi »Štajerc«. Oklenite se tesno bralnega društva! Pa kaj govorim, bralnega društva? Isto vendar tudi spi! Vsaj slišati ni nič o njem. Gospod predsednik, kaj je to? Ali bom res moral objaviti razmere, ki vladajo pri bralnem društvu? Žalostno, taka brezbriznost in zaspanost! Merodajni činitelji v Cirkovcah! tukaj je hvaležno polje vaše delavnosti, tukaj zastavite svoje moči in ves uplo, kar ga imate, za Boga in domovino! Ako kmalu ne začnete z delom, potem — pri Bogu je mi-
lost, pri meni ne!